

Akit

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Ağustos 2017

Yoksul bir teneffüs belli ki şiire açlığını hikâyeler ile gidermek kadar sıra dışı.

Teyakkuzda hangi kelime ise yüklenip de gelmek dünden güne aslında bir hutbeyi tesadüfen dillendirmek hem de nakşeden sakıncaları yerin dibine sokup, kök hücrelerini esefle kınadığımız bir telaş kadar akla zarar.

Zarfları teslim etmeliyim...

Hani pulu olmayan ve gidecek bir adresi de

Bulunmayan.

Neyin nesi o zaman?

Neyin derdi de ayıkladığım taşlardan

Biri bile isabet etmezken

Hedefin tarhında iflah olmaz bir âşık hem de

En sefilinden;

Bir de derlerken cevabı

Elediğim cümleler şık şık.

Tüymeli buralardan

Ardında tek iz dahi bırakmadan

Hele ki kapatıp gözlerini sevdanın

Küçük küçük telaşlar büyütmeli,

Yorgun kaldırımlarda düşe kalka büyümeyi

Beceremeyen hangi çocuksa

Okşamalı da başını yine

Bir anne şefkatinde.

Yığınla yorgunluğum mevcut

Kaydı da dünden yorgun üstelik

Es kaza imzaladığım ömür akdimin,

Şeceresini tuttuğum özlemlerin

Hele ki gidip de dönmeyenler yok mu?

Oysaki elemin biri bin para

Onlar umursamazken derdimi tasamı

Zoruna giden ne ise
Külfeti yine kendimce bir hikâye.

Hoyrat sanrılar yine yoğun bir telaffuz
Damıtıp da ömrü
Kalan ne ise geride hele ki sapkın bir döngüde
Bilip bilmeden.

Sensizliği tehir etmekse
Ne gam ne de tasam baki
Bildğim özeti ömrün
Yine varlığı daim kılan bir hüküm
Hem de öyle böyle değil,
Varıp varamadığım bile aşar boyunu hüznün
Derme çatma kuyunun birindeyim yıllardır
Örselendiğimden ne ise kalan geride
Yine nakşeden satır satır.

Hangi uzuv hangi rahmet...
Sözüm ona metanet saklı kaygılarımda
Ve hayli şanlı bir geçmiş
Dünden askıntı gizli özne tadında
Benliğin hacminde epeydir pervasız
Ve büyüteç babında kocaman bir göz
Adını koyamadığım
Belki de konduramadığım sayısız hikâye
Yorgun miladımın tam da merkezinde,
Tahayyül ettiğim değil de
Temsili bir resim.

Görünmez imlerin derdindeyim epeydir
Hele ki konuşlu isem sevgiye
Namelerini kaybettiğim sayısız şarkıdan miras
Edindiğim ganimet,
Bir de ödeyemediğim hakkı anamın:
Ellerimde yüreği,
Yüreğimde elleri,
E, ne olacak bu işin sonu, demek bile
Teselli değil, diyen bir mihrakı ötelerken

Düřtüđüm her satır başı.

Hele ki afakî hüznünde eřrafın,
Kayıtlı izlerin de kaldıramadığım naşı
Bir de hücum ederken gök kubbeden
Satılmışlığı yine kimi derdin,
Mademki bu yolun yolcusuyum epeydir
Geçip gidiyorum yařlı yollardan
Yaşı da eksik etmeden
Düşüp kayan gözlerimden.